

ואמר רבנו יצחק בפרוש שפכר שיתח ושיחה שהיה משיח ומדבר עמנו יכולים להיות על ידי איש בשך ואפילו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוֹעֵמָיָה

חַיִּים זָכוּ

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידיו זיע"א ותלמידיהם ותלמידיו תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

תשפ"ה

שמיני

גליון תכ"ז

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואיך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונורא מאד ודרך ישרה וגבוהה מאד לעבודת השם יתברך לכל אחד לפי מדרגתו יקרה ויגלה מלאכה ויגלה מלאכה (שם א. ג. ט. ז.)
ואיך זיל גמור בספריו הק' המלאים כל טוב

ויהי ביום השמיני

טוֹעֲמִיָּה

פרשת השבוע

יום השמיני - תמניא אפי

כָּל סֵפֶר תְּהִלִּים נִתְּיָסַד בְּשָׁבִיל קִיּוּם הַתּוֹרָה שְׁבֻזָּה עִסָּק דָּוִד אֲשֶׁהוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ וְעַל כֵּן הוּא חֲמִשָּׁה סְפָרִים כְּנֶגֶד חֲמִשָּׁה חֲמִשֵּׁי תּוֹרָה, כִּי כָּל עִסָּקוֹ בְּסֵפֶר תְּהִלִּים לְצַעֲקָה וּלְהַתְפַּלֵּל לַה' יִתְבָּרַךְ לְזִכּוֹת לְקַיֵּם אֶת הַתּוֹרָה. וְכָל תְּפִלּוֹתָיו וְשִׁבְחָיו וְתַהֲלּוֹתָיו הֵם בְּנִגּוּנִים נִפְלְאִים בְּזִמְרָה וְנִגּוּן הַשִּׁיר לְכָל תְּפִלָּה וְשִׁבְחָה וְתַהֲלָה, וּמִרְבָּה לְדַבֵּר בְּשִׁבְחָה הַתּוֹרָה וְהַצְדִּיקִים שֶׁהֵם מְאִירִים וּמְזַהֲרִים מְאֹד וְכו'.

וּבִיּוֹתֵר מִרְבָּה בְּשִׁבְחָה הַתּוֹרָה בְּתִמְנִיָּא אִפִּי (קִפִּיטֵל קי"ט), כַּמְבֹאָר לְמַעַיֵן שָׁם שֶׁכָּל מֵלֵא מְשִׁבְחָה הַתּוֹרָה וְהַשְׁתַּוְקוֹת נִפְלְאָה לְזִכּוֹת לְקִיּוּם הַתּוֹרָה.

וְעַל כֵּן הֵם תִּמְנִיָּא אִפִּי, דְּתִינּוּ שְׁמוֹנָה א"ב, כִּי הֵב"ב אֶתְנֹן מֵא' עַד ת' נִמְשָׁכִין מִסּוּד עוֹלָם חֲמִלְבוּשׁ, כַּמְבֹאָר בְּכַתְבִּים. וְזֶהוּ מַעֲלֵת הַמְּזֻמָּרִים שִׁיֵּסֵד בָּא"ב וְכֵן הַפִּיּוּטִים שִׁיֵּסְדוּ הַקְדָּמוֹנִים בָּא"ב לְחֲמִשִּׁי לְבוּשֵׁי קְדוּשִׁים לְבוּשֵׁי דְנִהֲרִין הַנ"ל, שֶׁעַל יְדֵי זֶה עָקַר הַמִּתְקַת הַדִּינִים. וְזֶהוּ בְּחִינַת תִּמְנִיָּא אִפִּי, בְּחִינַת שְׁמוֹנָה חוּטִים שֶׁבְּצִיצִית וְכָל חוּט כָּפוּל שְׁמוֹנָה, וְזֶה בְּחִינַת שְׁמוֹנָה בְּגָדִים שֶׁל תַּכְתֵּן גָּדוֹל, וְזֶה בְּחִינַת וְיָהִי בַיּוֹם הַשְּׁמִינִי דִּיקָא קָרָא מִשָּׁה לְאַהֲרֹן וְכו' וְהַלְבִּישׁוּ בְּשְׁמוֹנָה בְּגָדֵי כְהֻנָּה.

ליקוטי הלכות חזקת קרקעות ה' כא

טוֹעֲמִיָה

אך מעין ובור מקוה מים

פרשת השבוע

מִקְנָה וּמַעֲיֵן מִטָּהָר וּמוֹצֵאֵי

המים הקנוסים בכח בעפר הארץ אשר בכל מקום שחופרין ומוצאין מים אלו המים הם בחינת המשכת חיות אלקות שהוא בחינת הדעת המתיה את הארץ וכל אשר בה. וזהו בחינת לה' הארץ ומלוואה, כי המים ממלאין ומשלימין ומחייין את הארץ וכל אשר עליה כי המים הם בחינת המשכת חיותו יתברך בנ"ל, ועל פז באר מים חיים יקר מאד, כי בכל מקום שמוצאין באר מים חיים, על ידי זה נפתח באר למעלה ונתגלה אלקותו יתברך על ידי זה (במובא בכתבים), כי מימי תבורות שנתגליו בתוך הארץ הם בחינת המשכת חיותו יתברך בנ"ל.

ועל פז עקר התהלת התקרבות ישראל לאביהם שבשמים הוא על ידי טבילת מקוה, כי כל מי שרוצה לצאת מטמאה לטהרה צריך לטבול במקוה. וכן ישראל קדם מתן תורה הכרחו לטבילה במקוה, שזהו בחינת המקוה של שבועות. וכן גר שבא להתגייר ורוצה לבגס לקדשת ישראל צריך לטבול במקוה, כי עקר התקרבות ישראל לה' יתברך הוא בחינת הנ"ל, לחבר ולקרב בחינת שלא פסדר לבחינת פסדר שהוא בחינת התחברות בגסט ישראל עם דודה, בחינת התקרבות ישראל לאביהם שבשמים. וזה נעשה על ידי טבילת מקוה שעל ידי זה נתעלמין ונתבסין מחיזו דהאי עלמא לגמרי ונכללים באין סוף בבחינת מ"ה, בבחינת חכמה, בבחינת אדם פסדר, ועל פז המקוה מציל מפל הצרות, כמו שאמר רבנו ז"ל במקום אחר בחינת מקוה ישראל ה' מושיעו בעת צרה, כי כל הצרות ח"ו, נמשכין מבחינת שלא פסדר, שעל ידי זה חולף לו שלא פסדר ויש לו איזה צער ח"ו, ועל ידי טבילת מקוה, שעל ידי זה נחזר בחינת שלא פסדר לבחינת פסדר, על ידי זה נתבטלין כל הצרות, כי נתבטל בחינת שלא פסדר ונכלל בתוך בחינת פסדר ונעשה הכל פסדר בנ"ל.

ליקוטי הלכות מקוואות א' ד

עמוד זה נדבט הר"ר דוד קיפניס הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי למזל טוב

פרקי אבות

טועמיה

ענינא דיומא

מי שמקרב יותר נכלל יותר

וזה שאומרים פרקי אבות בימי הספירה מפסח עד עצרת, זה בחינת תוכחה של הצדיקי אמת וכו' כי מסכת אבות היא כלה תוכחה ומוסר השכל שעל ידי זה חותכין את המלכות חכמה תתאה הנ"ל ומעלין אותה לאור הפנים שעל ידי זה זוכין להשגת אלקות כנ"ל.

ועל כן קדם פרקי אבות מתחילין המשנה: כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא וכו', להורות שאף על פי שהצדיקים אומרים לנו תוכחה ולפעמים תוכחתם בדרך בזיון. אין פונתם לרחק אותנו ח"ו, כי באמת כל פונתם רק לקרב, כי הם מעלין ומוציאין הטוב שבנו, כי הם מסתכלין על הטוב שבכל אחד מישראל אפלו בשערה.

ועל כן באמת כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, כמו שנאמר: ועמד כלם צדיקים וכו'. כי לכאורה תמוה מה שכתוב ועמד כלם צדיקים, כי הלא אנו רואין כמה מבני ישראל שאינם צדיקים, ימחל להם ה' יתברך?! אך באמת ישראל נקראים צדיקים על שם הצדיק האמת שמצדיק את כלם, כי הוא מתנגע לחפש ולמצא נקודות ושערות טובות בכל אחד מישראל ועל ידי זה מצדיק אותם עד שנקראים כלם צדיקים, וכל מי שמקרב ונכלל יותר בהצדיק האמת הוא נקרא יותר בשם צדיק, ובכח הצדיק האמת כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא, כי הצדיקי אמת נקראים מצדיקי הרבים, כמו שכתוב ומצדיקי הרבים כפוכבים וכו'. כי הם מצדיקים כל ישראל שיהיו כלם נקראים בשם צדיקים ועל ידי זה יהיה לכלם חלק לעולם הבא.

ליקוטי הלכות נזיקין ד' כא

עמוד זה נדבת הר"ר מנחם זאב היילפרין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבת תח"י למזל טוב

אחר פסח

טועמיה

ענינא דיומא

עֵבֶר וְנִכְנָס בְּשָׁלוֹם

וְהִנֵּה כָּבֶד עָבְרוּ יְמֵי הַפֶּסַח בְּשָׁלוֹם וּבְשִׂמְחָה
קִצָּת, וְעַבְרָנוּ הַיָּם בְּשָׁלוֹם, וּכְבֹּד עָבְרוּ י"א יְמֵי
הַסְפִּירָה מִשְׁנַת תר"ג לְאַלְף הַשְּׁשִׁי לְבְרִיאַת הָעוֹלָם,
וַיְמִי הַשְּׁבוּעוֹת הַקְּדוּשִׁים מִמְּשֻׁמְשִׁים לָבוֹא. מִי
יִתֵּן שְׁנוּזָה מַעֲתָה לְסֹפֶר סְפִירַת הָעֹמֶר בְּכֻנָּה כְּרָאוּי בְּאִפֹּן
שְׁנוּזָה לְטִהָר עֲצִמָּנוּ כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִטְּמֵאָתָנוּ
וּמִזְהֻמָּתָנוּ עַד נִזְכָּה לְהִירָאָה וְהָאִימָה וְהַמּוֹרָא
הַגָּדוֹל שֶׁל מִתֵּן תּוֹרָה. וַיְקִים לְבַעֲבוֹר תְּהִיָּה יִרְאָתוֹ
עַל פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא עוֹד כָּלֵל:

עלים לתרופה י"א לעומר תר"ג

בְּשָׂאֵמֹר פַּעַם אֶחָד מֵאַנֵּ"שׁ לְהֶרֶב מִטְּשַׁעְהָרִין ז"ל, אַחֵר יְמֵי
הַפֶּסַח, הִנֵּה כָּבֶד עָבְרוּ יְמֵי הַפֶּסַח. אָמַר לוֹ הֶרֶב שְׁלֹא
נִכּוֹן לֹאמַר כֵּן, אֲלֵא צָרִיךְ לֹאמַר שֶׁהַפֶּסַח כָּבֶד נִכְנָס וְלֹא
שָׁעֵבֶר, "אַרְיִין גִּינוּמֵעֵן דָּעַם פֶּסַח". (וְהוּא עַל פִּי מַה שֶּׁדִּבְּנוּ אוֹמְרֵי
בְּתוֹרָה קל"ה עַל הַפֶּסֶח כִּי אֶקַּח מוֹעֵד שְׂמֻקְבָּלִין וְלֹאקְחִים אֶת הַיּוֹם טוֹב,
וְעַל יְדֵי זֶה זֻכִּין לַעֲנוּהָ, כַּמְבוֹאָר שֶׁם בְּפָנִים הַתּוֹרָה, עֵין שֵׁם, וְכֵן נַעֲשֶׂה בְּכָל
חַג בְּשִׂמְכֻבְדִּים אוֹתוֹ כְּרָאוּי, שְׁנִלְקַח וְנִכְנָס לְטוֹבָה בְּמִסְפָּר יְמֵי חַיֵּי הָאָדָם).

שיח שרפי קודש ח"ג שלב

עמוד זה נתרם לזכות

הר"ר בן ציון בן מלכה הי"ו - וכל משפ' שיחיו

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טועמיה

לשון רבנו ז"ל

פעם כשפקר רבנו בבית חתנו ר' יעקב יוסף ביום
האחרון של פסח, הגישה לו מרת אדל בתו, צלחת מרק
ובתוכו שני קניידלאך.

(כנהוג ביום זה בחוץ לארץ לאכול קניידלאך העשויים ממצה
שריפה, אף אלו שגזקרים בזה במשך שבועת הימים הראשונים)

אמר לה רבנו:

פאר דעם וועסטו האבן צוויי קינדער

~ תרגום ~

בשכר זה יהיו לך שני ילדים

ואכן נולדו לה אחר כך בן ובת, הלא המה רבי אברהם
בערניו ואחותו מרת רבקה.

והיתה מצטערת ואומרת, אילו הייתי נותנת יותר,
היו לי עוד ילדים.

שיח שרפי קודש החדש א' תה

בהם להחיות את עצמו ולעבר ולקפץ על כל המניעות והדחיות והנפילות אשר הבעל דבר מתגבר על כל אחד ואחד בכל פעם מחדש. פקו ועיינו ותשכחו בשני הלכות הנ"ל איך כל פונת רביז"ל בהתורה תקעו הנ"ל על ידי הבאור של מורנו ורבונו ר' נתן ז"ל, והעקר לעיבדא ולמעשה איך להתחזק את עצמו, הן בהתקרבות להצדיק הן בהתמדת למוד התורה, הן ברב תפלה והתבודדות, אשר על זה כל ביאתנו לזה העולם השפל, אבל מחמת מרירת הזמן הן ההכרחיות – אשר באמת ההכרח לפעמים להפרד מהבית המדרש ולילך לשוק, והן מחמת התאוות וחמדת העולם הזה אשר הבעל דבר אורב וחותר אצל כל אדם לחטפו במצודתו הרעה וחוש מזא אורב עוד להעמיד עליו מניעות מבני ביתו ומרחוקים.

ומחמת זה מתרחקים מלמוד הספרים הנ"ל, ואפילו כאשר לומדים הלמוד הוא רק בהעברה בעלמא, ונדמה לכל אחד שהם באריכות הלשון ואינם מעינים היטב, שבאמת בכל שיטה ושיטה כמעט יש דיוקים וכונות וחדושים הרבה ומחמת כל הנ"ל אני מתחזק את עצמי שאני מחיב לעשות את שלי לחזר ולכפול ולשלש את הדברים כמה וכמה פעמים וכמו שמצאנו מה שאמרו חז"ל על הכפילות אשר נמצא בתורה, נתן תתן, פתוח תפתח, הענק תעניק וכו' ואמרו אפילו אלף פעמים כן ממש הדבר הזה שהחייב שמביא רבונו ז"ל בהתורה כי מרחמם ינהגם סימן ז' בלקו"ת שמחייב כל א' לדבר עם חבירו ביראת שמים כדי שיהיה לו חליפות אחר כך כשיגיע זמנו להסתלק מן העולם. זה הדבר צריכין גם כן לחזר ולכפול כמה וכמה פעמים, אפילו אלף פעמים כנ"ל, רק מחמת שרבונו ז"ל מבאר שם שבזה צריכין שיהיה לו בעצמו יראת שמים, כדי שיכנסו הדברים באזני חבירו וכדי שיתקיימו הדברים אצלו, ובפרט במקום רחוק שאי אפשר לדבר בפה רק על ידי כתב, על כן אין לנו רק להזכירם ולעזרם שיתמידו בלמוד הדבורים החשובים אשר יצאו מאלו אשר היה להם יראת שמים באמת. כאשר אנו רואים בחוש אשר אלפים נפשות התקדשו על ידי הספרים הנ"ל, אשר על ידי זה נתקדשו וקרבו אחרים, ואחרים עוד אחרים עד פעת ולדורי דורות הבאים, זה הכל בכח של היראת שמים שלהם, על כן חזקו והתחזקו לעזר אחד את חבירו לקיים כל הג' נקודות המובא בהתורה ואתם תהיו לי ממלכת כהנים סימן ל"ד עיי"ש.

אמונת אומן

אל כבוד ידידי היקרים המשתוקקים לחסות בצל כנפי קדשת רבונו ז"ל הננמ"ח אשר באמת אורו הקדוש מאיר על כל העולמות ובפרט על עולם העשיה עם כל יושבי תבל ובפרט על מקורביו הבאים לחסות בצל כנפיו כי יותר ממה שהעגל רוצה לינק הפרה רוצה להניק. אבל כל מי שרוצה לינק ההכרח שיעשה כלים וצמצומים כדי שיהיה בכחו אזור לקבל את אורו הגדול הנמשך ממעלה מעלה שהוא שער החמשים ועקר עשיית הכלים כנ"ל הוא דיקא על ידי תמימות ופשיטות על ידי למוד תורה ותפלה וכו' שעל ידי זה הוא זוכה להמשיך רוחניות אלקית לתוך צמצומים כמובא בהתורה תקעו אמונה ליקו"ת סימן ה' וכמובא בליקוטי הלכות ערוכי תחומין ה' אות י"א ע"ש היטב.

והנה בודאי הישר להאריך מעט בדבורים האמתיים הנובעים מהצדיק האמת אשר ה' יתברך המרחם על הבריות רחם גם עלינו והקדים לנו רפואה למכותינו ושלח לנו צדיק אמת כזה להאיר עינינו בתורתו ושיחותיו וסיפוריו הנעימים. אבל באמת בכל פעם אשר אני רוצה להרחיב הדבור בזה, אני מזכיר את עצמי הלא כל הדברים הן אשר כתבתי מכבר והן אשר אני רוצה לכתב מחדש הם כבר נכתבו ונכפלו ונדפסו בספר ומה לי עוד להוסיף עליהם, אבל אחר כך כשאני מושב עצמי היטב נחמתוני שהאמת אינו כה, כי הלא אנו אינם רק כמזכירים להטעיהם ולהנעימם הדבורים הק' אשר נדפסו כבר לבל יהיו ישנים אצלם ושימשמשו בהם היטב היטב להבין כל דבור ודבור עד היכן מגיע.

לדגמא ההלכה הנ"ל הלכות תחומין ה"ה וכן אחר כך הלכות ראש חדש הלכה ו' אשר אלו שני הלכות נבנו על התורה תקעו אמונה הנ"ל ומדברים מענין יציאת מצרים ופסח וימי הספירה ושבועות ומוהרנ"ת מבאר שם שכל זה הענין של יציאת מצרים וספירת העמר ושבועות וכל הסודות הפלולים בהם הם נעשים בכל דור ודור בכלל וכן בכל אדם ואדם בפרט, ובפרט אלו הרוצים לגשת אל הקדש מחדש שאצלם הוא יציאת מצרים ממש שבתחלה הם בוערים כי אין תקף כתחלת החסידות אבל אחר כך כשלוקחין מהם זה האור אז צריכים להתחזק את עצמם על ידי אתערותא דלתתא על ידי ספירת העמר כדי לזכות אחר כך לקבלת התורה בשבועות, עיינו היטב באלו השני הלכות הנ"ל כי ברוך ה' יש

זמני שבת קודש פרשת שמייני

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומן	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:39	6:38	6:56	6:41	6:49	6:40	6:43	7:24
שקיעה ערב שב"ק	7:19	7:18	7:18	7:21	7:19	7:20	7:05	7:46
חצות הלילה	1:43	1:44	1:45	1:44	1:44	1:44	1:44	2:18
עלות השחר	4:41	4:42	4:42	4:37	4:41	4:38	2:57	4:30
עטיפת הטלית	5:06	5:06	5:06	5:02	5:06	5:03	3:34	5:00
נין החמה	5:59	5:59	5:59	5:56	5:59	5:57	4:48	6:01
סוף זמן קר"ש מג"א	8:27	8:28	8:28	8:25	8:28	8:25	7:09	8:28
חצות היום	12:37	12:38	12:38	12:36	12:38	12:36	11:57	12:54
שקיעה שב"ק	7:20	7:19	7:19	7:21	7:19	7:20	7:07	7:47
צאת השבת	7:54	7:55	7:57	7:56	7:56	7:56	8:00	8:59
צאה"ש 72 דק'	8:33	8:32	8:31	8:34	8:32	8:33	8:19	

כללים: הדלקת נירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק', במודיעין 30 דק', בב"ב וחול"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ בינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש מעלה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצוי) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא תזריע ומצורע

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
קכב:	א.	א:	ב.	ב:	ג.	ג:
כו	כז	כח	כט	ל	לא	לב
שיט	שכא	שכג	שכה	שכו	שכט	שלא
יט	כ	כא	כב	כג	כד	ב
תורה ד' תנינא - 'ואת העורבים'						התורה הזמנית